

[Miljøministeren]

vedstadsrådet. Jeg har i november 1982 orienteret folketingets miljø- og planlægningsudvalg om redegørelsen, der indeholdt en skitse til lovudkast, som nærværende lovforslag bygger på.

Ved kortlægningen er der foretaget en foreløbig vurdering af forureningsrisici og af behovet for undersøgelser, for afhjælpning af forurening og for kontrolforanstaltninger.

Miljøstyrelsen skønner, at hvis de undersøgelser og indgreb mod forurening, der er beskrevet i redegørelsen, iværksættes, vil der over en 10-årig periode kunne skabes forsvarlig kontrol med udsivningen fra de kortlagte depoter. Miljøstyrelsen skønner endvidere, at omkostningerne herved over samme periode vil være godt 400 mill. kr.

Redegørelsen fastslår dog, at det ikke er muligt på nuværende tidspunkt at give en endelig vurdering af problemernes omfang og dermed af behovet for fremtidig indsats.

Lovforslaget lægger op til et effektivt og smidigt samarbejde mellem miljømyndighederne om oprydningen i ældre kemikalieaffaldsdepoter, dvs. depoter, der er etableret før 1. april 1976, hvor den nugældende ordning for kemikalieaffald blev indført.

Jeg lægger overordentlig stor vægt på, at der nu igangsættes en sådan systematisk oprydningsindsats, så truende forurening fra kemikalieaffald af grundvand, jord, vandløb og søer bringes under betryggende kontrol.

Erfaringerne fra de tilfælde, hvor der er grebet ind mod forureningen fra depoter med kemikalieaffald, viser, at navnlig omkostningsspørgsmålet giver anledning til vanskeligheder. Årsagen er, at den myndighed, der tager initiativet, vil stå med betydelige omkostninger, som det vil være vanskeligt at få dækket ind. En økonomisk ansvarlig vil ofte ikke kunne findes, og i de tilfælde, hvor den ansvarlige kendes, vil myndigheden typisk være henvist til at gøre et eventuelt økonomisk krav gældende ved domstolene.

Derfor foreslås det, at opgavefordelingen mellem myndighederne fastlægges klart, og at der i lovforslaget gøres endeligt op med omkostningsfordelingen mellem miljømyndighederne.

Derimod ændres der i lovforslaget i det væsentlige ikke ved det offentlige muligheder for efter miljøbeskyttelsesloven at gøre det endelige økonomiske ansvar gældende over for de private virksomheder, der måtte

have ansvaret for det deponerede kemikalieaffald. Muligheden for at gøre økonomiske krav gældende mod forurenere efter erstatningsrettens almindelige regler opretholdes endvidere fuldt ud.

Efter forslaget er det amtskommunerne, der er ansvarlige for projekteringen af foranstaltninger mod forureningen og de nødvendige forudgående undersøgelser af forureningsforholdene. Miljøstyrelsen skal på grundlag af den specialviden, styrelsen sidder inde med, vurdere amternes afværgeprojekter, godkende dem og foretage en prioritering på landsplan af projekternes gennemførelse. En prioritering vil nemlig være nødvendig for at sikre størst mulig effekt af de statslige bevillinger, der afsættes til afværgeforanstaltninger. Kommunerne inddrages i amtskommunernes undersøgelses- og projekteringsarbejde, og de står for driften af og kontrollen med afværgeforanstaltninger.

Det foreslås endvidere, at den berørte amtskommune og kommune afholder de udgifter, der er forbundet med aktiviteter, amtskommunen henholdsvis kommunen er ansvarlig for. Staten afholder udgifterne til etablering af afværgeforanstaltninger, f.eks. udgifter til bortgravning eller etablering af afværgeboringer. Herudover yder staten efter forslaget økonomisk støtte til økonomisk svagt stillede kommuner med forholdsmæssigt store omkostninger efter loven. Det forudsættes således i lovforslagets bemærkninger, at en kommune i alt højst kan komme til at betale, hvad der svarer til 0,2 pct. af kommunens skatteudskrivningsgrundlag.

Det skønnes, at de samlede omkostninger efter loven vil fordele sig med knap halvdelen til staten og godt halvdelen til amtskommunerne og kommunerne, idet amtskommunerne afholder en væsentlig større andel af de samlede kommunale udgifter end kommunerne.

Oprydningen skal foregå i tæt samarbejde mellem miljømyndighederne, og det vil være nødvendigt løbende at vurdere den fælles indsats. Derfor foreslås det, at der nedsættes et råd under miljøministeren med repræsentanter fra de kommunale organisationer og ministeriet, der skal have til opgave at drøfte hovedlinjerne i lovens administration, herunder ambitionsniveauet i oprydningsindsatsen og prioriteringen af de midler, det offentlige anvender på området.